

דברי הנפר



"במקום שבו נמצאת אהבה גדולה ,
יש תמיד נסים"
(וילה קאת'ר)

גיליון מס 1884 * כ'ח בשבט תשס"ד * 20 בפברואר 2004
כפר-הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת²

פול גלוק אורנה (נמינוב) מימרן ג'וני לוי (בן של רייצ'ל ג'קסון) אלמוג כץ	25/2	מיכי קורן ניסן פלמה רותם אילון גאיה סינה (נכדה)	22/2
אופיר אורן (נכד ריינס) שלו איילון נעמי ריפקינד (נכדה) יואב הריס	26/2	עמליה נוי דניה (כהן) גלבע מרגלית (כהן) לבנקופף	23/2
איתמר ברוך (נכד מדר)	27/2	פול בילגורי (בן 70) יונה (ריינס) אורן יריב פרימוסט	24/2
לירן לינטון	28/2	בר עתיר (נכדה ראובן מנז'יגורסקי) סול קסדן מיה לימור בן-נתן (נכדה) עדן בן-דוד מיה ווטרמן (נכדה)	



נזכור

גלעד היימן	ל' בשבט תשכ"ד
שלום דיויס	ל' בשבט תש"ן
גב' אסתר סולומון	א' באדר תש"ס
גב' רג'י פרידלנדר	ב' באדר תשמ"ג
צבי (בלקי) שחורי	ד' באדר תשמ"ז
מר אמיל פרנה	ד' באדר תשס"א

מהעורכת

אז היתה לנו עוד אסיפה בענייני ביטחון היישוב שלנו.

שבת בבוקר. ולנסי יחד עם קב"ט המועצה והאחראי על המתמידים הגיעו אלינו. ולנסי אמר שהוא מוכן להגיע לכאן אפילו פעמיים ביום אם צריך – תודה. אמר, שהם די מסכנים שם בכפר מעלינו, והעוני דוחף לעשות דברים קשים. הוא כנראה לא הרים את עיניו מעלה כאשר נכנס בשער, או שהוא פשוט לא גר כאן ודברים שרואים מכאן...

רחמנות. חשבתי לי לעצמי – מסתכלת מלמטה למעלה על הגבעה. בתים גבוהים ויפים מיתמרים להם, כניסה יפה לכפר, מגרש הספורט שלהם אומרים לי אין כמותו בכל הגליל. ואנחנו "העשירים ובעלי הבתים" נקבל תרומות לבנות גדר יעילה יותר, ושער חזק ומשוכלל יותר. ונציב מתמידים ומתנדבים ושומרים על רכושנו וגופנו. איזו אפליה - למה לא עוזרים גם להם לבנות גדר ושער. הם ממש מסכנים, רחמנות. רק תנסו לחשוב מי בכלל בעולם המערבי חי בתוך גדר ושער בימינו? מעניין לא? אנחנו תמיד רק מתגוננים.

צריכים להיזהר לא לעשות גלים. אפילו לא לומר מה אנחנו חושבים, מי אנחנו חושבים אחראי לעוולה האחרונה ולגנבות ולסכסוך והפחד. גם לדבר בקול רם אנחנו אוסרים על עצמנו. של מי הבית הזה לעזאזל?

מי כאן הגנב? מי כאן המסכן? ומי העשיר? ומי הוא זה שמפריע לשלום? מי זה שמשדל ומתאמץ ומוצא דרכים להתקרב להבין, ליצור שכנות טובה? ניל היה אומר משפט מתורגם מאנגלית שאימצתי לי: "גדרות טובים עושים שכנים טובים". אולי התרגום הוא לא משהו. אבל שני צדדים לגדר. ואם יש צד אחד שתמיד מנסה לפרוץ את הגדר וצד שני שמנסה להבליג להבין לשכוח. צד שתוקף מול צד שמתגונן חייב לעבות ולחזק את הגדר, להגביר שמירה. לחפש פתרונות בחלונות הגבוהים. להתאזר בסבלנות. אז אבוי לשכנות הזו.

הוא ציין עובדות והשווה בינינו, שאצלנו ישנה בעיה דמוגרפית, אוכלוסייה מזדקנת, הילודה בירידה. אצלם, הילודה עולה... הוא גם ציין שלנו – יש את החוזק שרואים מבחוזן. נתנו לנו קוד נחשב במועצה. כולנו מאוחדים, יחד כזה שיש לקנא בו. אתם רואים? יש לנו ראש מועצה איזורית מוכשר, מכל דבר גרוע הוא יכול להוציא משהו טוב.

אז עד ש... - אני לא יודעת לעשות שום דבר אחר חוץ מאשר להיות צינית, לנעול את הדלת, ולא לסמוך על אחד. אולי ארכוש לי כלב.

אבי ר. בבית, אז דאגה אחת פחות בלב. והוא שולח לנו כאן איגרת מדהימה בניסוחו המבריק אליו הורגלנו, ונאמר – שהחיינו. ועוד מאמרים מעניינים בעלון. ומה עוד נבקש? רק קצת שקט, רווחה, וים של אהבה.

שבת שלום. שושנה שרק.

המסע אל הזיתים

כל מי שחי בכפר הנשיא יודע שביום מן הימים יזכה לקבל ONE WAY TICKET במסע אל הזיתים. לשם ייקח את ציקלונו הדל, או העמוס לעייפה. מכיוון שאני "זכיתי" לקבל DOOR-TO-DOOR DELIVERY -..D.D.D את הכרטיס הנ"ל, כמה עשורים לפני הזמן שהבטיחו לי בכל יום הולדת, כשהבטיחו לי עד 120. החלטתי בכוחות אחרונים לדחות את המסע ככל שאפשר ולנסות לעלות על הרכבת לכיוון חזרה.

פרולוג

230 שו נטו, זה השכר שאתה זוכה לו, עבור שמירת ליל יום שישי. 230 שו זה גם עלות חוג נוסף, שהחלטנו דורית ואני לממן לילדנו ולכן לעשות את המאמץ הכרוך בשמירה. אין סכום כסף שכדאי למות עבורו. במסע ההישרדות שלי, לאורך כל צעד חשבתי על הילדים שלי. שלמענם יצאתי לשמירה, ולכן כדאי להישאר בחיים ולעשות כל מאמץ כדי להישאר אביהם לעוד זמן רב ככל האפשר. מבחינתי ילדים זה לא רק שמחה, ילדים זה גם הרבה כוח ותקווה ששווה לעשות עבורו כל מאמץ.

החטא ועונשו

בשבת של המקרה, חל יום הולדתו של גליל. במהלך השמירה חשבתי איך אספיק בבוקר להתעורר ולהכין לו את הג'חנן שהוא אוהב. במהלך השבוע, היה לי עם גליל וויכוח ערכי חינוכי, שבעטיו החלטתי לא לקנות לו מתנה ואף לאסור על יעל ואדי לקנות לו כזאת. אחת המחשבות שליוותה אותי בדרך הייתה, שאמנם לא מגיעה לו מתנה, אבל עונש בצורת השתתפות בהלוויה של אביו, שליווה אותו כל שנה ביום הולדת שלו, הוא חריף מידי – עוד סיבה שנתנה לי כוח לדחות את המסע אל הזיתים.

ארבע עשרה על ארבע עשרה

ארבע עשרה שנה חיים אני ובני משפחתי בכפר-הנשיא במהלכן אני חושב לא החלפתי עם אפריים מעיין משפט יותר ארוך מאשר "אפריים תציל אותי, אני לא רוצה למות, תזעיק אמבולנס ותעזור לי" בכל זאת הייתי בטוח שהגעת לכתובת הנכונה.

כדי שמסע יצליח אתה זקוק להרבה אנשים טובים באמצע הדרך. מסתבר שגם כדי שמסע לא יצליח אתה צריך לפחות אותה כמות אנשים טובים.

אנשים טובים

ייתכן שהשורות הבאות ישמעו מליציות ברוח הכמרים האוונגליסטים של ערוץ M.T.V - ערוץ המזרח התיכון. במהלך החיים יש לך לא מעט ביקורת ומי שקורא את הטורים שלי בקביעות, יודע שלי יש אפילו הרבה. הרבה ספקות מלווים את חייך הקיבוציים ולא פעם אתה שואל את עצמך, מה בעצם אני עושה פה?

מסע ההישרדות שלי, גרם לי לשמוח שבחרתי בחיים הקיבוציים בכלל ובקיבוץ כפר-הנשיא בפרט. כל כך הרבה אנשים טובים, באמצע הדרך ולאורך הדרך, שכל אחד מהם בתרומתו הצנועה הביא לכך שאני יכול לשבת היום ולכתוב, ולא להיות בין הזיתים. היריעה תקצר מלהזכיר כל אחד באופן אישי ואני חלילה לא רוצה לשכוח מישהו. גיליתי כל כך הרבה חמלה וטוב, אנחנו רק צריכים להשתמש בזה יותר. גם לא בשעות חירום. נתינה בניגוד לתורות כלכליות או לחוקי הפיסיקה, היא מצבור שככל שאתה משתמש בו יותר, כך הוא יותר נטען. יש לנו ובנו את זה. בואו ונשתמש בזה יותר בחיי היום יום לטובת כולנו.

אפילוג

אני שמח להיות בבית - בכפר-הנשיא - עם משפחתי האוהבת וכל החברים, שבאים להפגין השתתפות. עומדת בפני עוד תקופת שיקום ארוכה ולא פשוטה. אני בטוח שמהכוחות שאני מקבל מכל מי שמתקשר או מגיע לביקור אצלי, לעבור אותה מהר מהצפוי. תודה אישית לכל אחד, בשמי ובשם משפחתי.



אבי רוזנקרנץ.



פירורים

תסכימו איתי שפשוט רטוב מדי בכדי להסתובב ולאסוף מידע על מה שקרה השבוע. איש לא נראה בחוץ בשעות אחרי הצהריים. הגשם יורד ויורד, מד (הגשם) עולה ועולה ואו-טו-טו נצטרך להוסיף איזה חצי מטר אורך! את השלג ראינו מסביב – מעל ראש-פינה ובצפת, וכמובן בכל גבעות הגולן והחרמון, אבל לא שמעתי על מישהו שיצא לשחק בו.

צלצלתי למשפחת רוזנקרנץ. להודיע מה שלום אבי, ואיזה פלא – הוא בעצמו ענה לטלפון! מתקדם יפה, מטופל אצל הפיזיותרפיסטיות הכי טובות בגליל ומודה לכ-ו-ל-ם על העזרה ותשומת הלב.

המפגש ביום שישי האחרון במועדון משך המון חברים. קיבלנו עידוד אך גם נזיפה עדינה מפי וולנסי, שטוען שעלינו לשאת בעול השמירה ביתר מאמץ וכוח אדם מקומי. האם הוא היה ער לחלוקה הדמוגרפית בקהל? נשאלו הרבה שאלות - אך לא לכולן יש תשובות

ועוד על "האירוע". אדי מספר שמכל רחבי הארץ והעולם זרם דואר אלקטרוני וטלפונים – בני משק, חברים ומתנדבים לשעבר וכו'. עד כדי כך שהוא חושב להרכיב אלבום. כמובן, רוב החבר'ה בחו"ל שמעו מיד מדוד א' דרך "דיגי דברי". ואני שואלת את עצמי האם זה

תמיד לטובת העניין, שכל מקרה ואירוע, קטן כגדול, יוצא החוצה בו-זמנית, לפעמים (עקב הבדל שעות) לפני שחברים כאן בקיבוץ בעצמם מודעים למה שקרה. תחשבו על זה.

בשעה טובה, סוף-סוף יהיה לנו אורח בליל שבת במועדון בתאריך 27.2. דניאל גברון, חבר תנועת הבונים בגיל גרעין ה', סופר ועיתונאי ישוחח איתנו על ספרו האחרון, שבו הוא מציג פתרון ייחודי לבעיה הישראלית-פלסטינית. הוא קורה לנושא "הפתרון החד-לאומי" יהיה מעניין! פרטים נוספים יופיעו על לוח המודעות.

שבת שלום- אלזה

קול ששון וקול שמחה קול חתן וקול כלה.

אורן עב"ל ניקול

נישאים

היום יום חמישי 19 לפברואר

מזל-טוב

לזוג הצעיר

לויטה וראובן

וכל המשפחה המורחבת. מכולנו.



על חלומות ולו היתה לי הזכות להצביע.



לחברי המועצה ולחברי כפר הנשיא שלום.

אז הייתי נוכח בישיבה האחרונה שבה נידון הנושא: "תיירות אלטרנטיבית בכפר-הנשיא".
כי הנושא נוגע לי ובי.

לפני כמה חודשים נתקלה בי שמועה, שאיזה "היפי" אחד רוצה לבוא ולגור במשק ילדים שלנו, לפתח את המקום, להביא חיות וליצור מקום עם אווירה טובה. במהלך החודשים נפגשתי עמו – שמו יאיר אסולין. מפגישותיי עם הבחור גיליתי אדם טוב. מסודר לא זרוק ונטוש (לא היפי). איש משפחה שיש לו חלום. הוא סיפר לי על החלום שלו. בכל מפגש איתו ממש התרגשתי לשמוע מפיו על הדברים היפים והמיוחדים, שהוא רוצה להקים במשק ילדים. התרגשתי נורא כי הוא סיפר לי במילים את החלום שלי, את שעובר לי בראש כבר מאז שהייתי ילד והלכתי אחרי עדר כבשי המרינו שלנו. את הבגרות שלי העברתי עם האיש והאגדה מרדכי בן-נתן, הלוא הוא מורדי במשק הילדים של אז. את הסככה הראשונה שלי ריתכתי במשק ילדים - היא עדיין שם. שם גם למדתי את שפת החיות, הצומח והדומם. בימים אלה במסגרת לימודי כהנדסאי בנין, אני נבחן בנושא כלכלה הנדסית וניהול אתר בנייה. אני מטבעי לא איש שמרבה לדבר על הדברים, אני אדם של עשייה.

בקיץ האחרון ובכלל בתקופה האחרונה, ישנה מגמה של בנים צעירים ואפילו שמעתי שיש בנים צעירים נשואים' שבאים לכפר-הנשיא, להקים ולמסד את חייהם כאן.

יאיר אסולין הוא מוכר, יש לו חלום מדהים. המקום שהוא רוצה להקים הוא מפעל חיים שיביא המון אור, שקט, ותיקון לעולם. אולי גם מספר מקומות עבודה לבני וחברי המקום. אבל' ואבל גדול, המקום והחלום הזה יהיו של יאיר ואני לא קונה. **לי קשה לשחרר את משק הילדים מהילדים של כפר-הנשיא. אבל לי אין את הזכות להצביע.**

המקום הוצג במועצה כשממה ועזובה. זה לא נכון! המקום הוא גן-עדן פורח ומלבלב בזכות בני משק שבאים לשם בזמנם החופשי, מתחזקים אותו ושומרים עליו – אני ביניהם. רק בגלל זה ובזכות זה התאפשר ליאיר לראות ולהתרשם מהפנינה הזאת.

בתוך המתחם הזה, שאנו קוראים לו "משק ילדים" יש גם את מועדון הצעירים של כפר-הנשיא, הלוא הוא הפאב. קצת היסטוריה. את הפאב הזה בנו בזמנו צעירי הקיבוץ, עם כסף שהם גייסו בעבודה. כפר-הנשיא כגוף כלכלי לא השקיע במקום הזה עד היום כל סכום כסף מהקופה המשותפת. את כל העבודה והתחזוקה של המקום, לאורך השנים בני המשק עשו ועושים גם היום בהתנדבות. המקום מהווה אבן שואבת לצעירי המקום שחיים בו, ולצעירים שחיים בעיר בעת ביקורם כאן. המקום הזה חשוב וטוב לנו כמות שהוא בדיוק, גן עדן שלנו!

מישיבת המועצה יצאתי מופתע, מאיך שדברים מובאים לדיון ואיך שמתנהל הדיון, וגם מבולבל, לא הבנתי על מה הצביעו ומה הוחלט. חלק מהחברים עזבו לפני הסוף האמיתי של הדיון!?! באתי לשם לייצג את קול הצעירים שלא מעורבים מכורח נסיבות. להדגיש עד כמה המקום הזה חשוב להם-לנו, משרת את צורכיהם ואת חלומם.

דיברו שם מחזר על כך שהקיבוץ לא ישקיע כל כסף בהקמת תיירות-אלטרנטיבית במשק ילדים, ושרק ישקיע קרקע, ומאיך בזמן ההצבעה כשאישרו את הפרויקט, הוסיפו סעיף שיימצא פתרון חלופי למועדון צעירים בשעת הצורך. כבר בסעיף הזה ישנו סכום של 150,000 ₪ ולא ברור לי עד היום מי ישם את הכסף הזה. וזרקו לי ככה כדרך אגב שיש את מפעל החמרן, כאלטרנטיבה לפאב. זאת חוצפה, עלבון, וחוסר יחס למאמץ ולמעמד של בני המקום, צעירים שרואים פה בית.

אני לא מבין גדול בעסקים. אני יודע תחשיבים, רק עבודת תשתיות במקום ובסדר גודל של פרויקט כזה, משוערכת בסכום של כמה מאות אלפי שקלים. אז ככה שכסף לקופה המשותפת של כפר-הנשיא מהפרויקט הזה, נתון בספק.
*חורה לי שהדברים המוצגים לנו, מוצגים בפנינו חלקית, בדרך לא אמינה ולא שלימה. אפילו אני יודע יותר ממה שהוצג לחברים בנושא הזה.

אני בעד יזמות. אני חושב שלכפר-הנשיא אין עתיד כלכלי בלי יזמות. אבל יש כמה וכמה סוגים של יזמות (ראה סברס קפוא בקיץ האחרון יזמות שלנו). אני מבקש מכל אלה שיש להם את הזכות להצביע, להצביע נגד! נגד מתן קרקעות גן העדן שלנו לגורמים חיצוניים.

יש כאן אנשים מאוד טובים, מאוד מוכשרים עם חזון גדול. אל תגדעו להם את הכנפיים, בכך תשלחו אותם למחוזות אחרים.
מסודות החיים למדתי שבשביל שקט ושלווה בחיים צריך המון סבלנות ועקביות. בבקשה תהיו סבלנים עם צעירי המקום, אנחנו נביא את החזון.

אשתמש בבמה זו לשלוח לאבי רוזנקרנץ את כמיהתי הגדולה להחלמה מהירה וטובה, עדיין קשה לי לעכל את האירוע המכוער הזה. כולי תקווה שתחזור לעמוד על רגליך איתן.

בברכת שבת שלום ומבורך והצבעה שקולה ונכונה.

אלעד שרק.



פרוייקט השנטיפי – מדוע לא אצביע בעדו.

"פרוייקט השנטיפי" כבר תרם את תרומתו הגדולה לכפר הנשיא בכך שהעלה את נושא חשיבות הקרקע שבידינו לדיון ציבורי. אולם בכך מסתיימת תרומתו וכל עיון נוסף בפרוייקט ובפרטיו מבהיר מדוע אין לאשרו.

אתחיל בנושא החם של הקרקע. לדעתי לכפר הנשיא שני נכסים בעלי משמעות: האחד הוא הקרקע והשני איכות החיים והסביבה. העדות הטובה ביותר לערך נכסים אלו היא העובדה שבגללם, ורק בגללם, אנו מחוזרים על ידי יזמים ובעלי רעיונות המבינים שכאן, אצלנו בכפר הנשיא, הם יכולים לזכות בקרקע זולה ובאיכות חיים וסביבה שאין כבר במרכז הארץ. לנו אסור לשכוח שנכסים אלו הם התשובה היחידה שיש לנו על מנת להתמודד עם מה שבאמת מאיים עלינו - החוב האדיר שממשיך לטפוח ולגדול למרות מאמצינו לחסלו. לכן עלינו להיות מאוד זהירים ולוותר על קרקע רק כאשר מדובר

בפרוייקט שתרומתו הכספית היא משמעותית וברמת סיכון נמוכה. לדעתי "פרוייקט השנטיפי" רחוק מלהיות שכזה ולכן יש לדחותו. מצויות סביבנו דוגמאות טובות בהן קרקע של קיבוצים אפשרה פרוייקטים משותפים עם הבנקים תוך הסרת שעבודים מהקיבוץ, בניה של שכונות מגורים שחיזקו את קהילת הקיבוץ ובניה בתוך הקיבוץ לקליטה של בנים. האמירה של יוזמי הפרוייקט כאילו אנו מעבירים קרקע לשימוש זמני ובעזרת חוזה מסודר אפשר יהיה להפסיק את ההתקשרות איתם, היא תמימה במקרה הטוב, ורחוקה מהמציאות. היכולת, במערכות הסטטוטוריות ותחנות הצדק בארץ, לבטל חוזה ולהחזיר דברים לקדמותם היא אפסית. לכן המשמעות של מסירת הקרקע, דווקא באזור המיוחד של משק הילדים, היא ויתור לתמיד עליה ובמקרה שלפנינו בתמורה מוטלת בספק שאינה מצדיקה את המהלך.

הנושא השני הוא חשיבותו של משק הילדים והפאב להבורה הצעירה, הגדולה למדי, של בני ובנות כפר הנשיא השבים אלינו. כבר היום מטופל האזור בהתנדבות ובהשקעה רבה על ידי קבוצת בנים. אינני רוצה להיות להם לפה ואני מקווה שנשמע את קולם, או זעקתם, כי היא קיימת ולא נשמעה כראוי עד היום. האמירה שימצא מקום חליפי לפאב היא עלה תאנה וכולנו יודעים שאין בה ממש. למרות שדברי הצעירים נאמרים בקול חלש ובצניעות רבה, אני חושב שיש צורך להקשיב להם.

ולעצם הפרוייקט ונתוניו.

עורכי הפרוייקט מבטיחים לנו הכנסות, כבר בשנת 2005, שינועו בין 170,000 ₪ ועד ל- 350,000 ₪ - תלוי באחוז התפוסה של הצימרים שיבנו. התכנית רצופה בסימני שאלה ואי בהירויות:

1. כמחצית הכנסות הפרוייקט מבוססות על פרוייקטים נלווים: **סדנאות אלטרנטיביות ומסעדה בפאב.** סדנאות אלטרנטיביות הנן מיזמים בעייתיים המצויים בשפע באזור. כמנהל המכללה בתל חי, המפעילה מערך סדנאות לרפואה אלטרנטיבית ופעילויות דומות אחרות, אני יכול להעיד עד כמה קשה להתקיים בתחום פרוץ זה. מאות בוגרי סדנאות מנסים להתקיים מפעילות דומה, ומספיקה הצצה חטופה בעיתונות המקומית על מנת להבין את התחרות הקשה שבתחום.
2. תמונה דומה קיימת בתחום ההסעדה. ההנחה המוצגת בתכנית היא, שאורחי הפרוייקט יאכלו בכל ימי שהייתם בצימרים, רק במסעדת הפאב ואליהם יתווספו בין 1000 – ל - 2000 סועדים נוספים לשנה. אין לי ספק שמול שפע המסעדות המצוינות המצויות סביבנו, ההנחה הזו איננה מציאותית. המסקנה שלי בשני הנושאים הללו, סדנאות ומסעדה, היא שהרווח הצפוי מהן – המוערך בתכנית בסכומים שבין 83500 ₪ ל- 160000 ₪ - אינו מציאותי ולכן הרווח של כל התכנית מוטל בספק.
3. שאלה נוספת היא מדוע יש לקשור את הפרוייקטים הנלווים אל הצימרים והעברת קרקע לרשותו של היזם. הרי אם כל כך משתלם לפתוח סדנאות אלטרנטיביות ומסעדה אז מדוע לא להקים אותם ללא כל קשר לפיתוח צימרים ותשלום יקר בקרקע. התשובה לדעתי ברורה, והסיבה שלא נכנסנו לתחומי הסדנאות והמסעדה עד היום היא הספק הרב ביכולתנו להרוויח מהם.
4. הפרוייקט מציג רווחים מידיים כבר בשנת 2005, כאילו הוא מצנח משמיים, מוכן ומתפקד על כל מרכיביו. אנו יודעים שזמן תכנון, הקמה, החדרת השם והמותג, יש

בהם השקעה כספית נוספת שלא מופיעה בתכנית ומשמעותה הקטנה נוספת של רווחיות הפרוייקט.

5. אין בתכנית זכר להשקעה בתשתיות ופיתוחם. כל בר-דעת יודע שהקמת חדרי אירוח, מסעדה וכיוצא באלה, משמעותה השקעה בתשתיות, קווי מים, חשמל ביוב ועוד. לא ראינו כל זכר להוצאות כבדות אלו בתכנית ואין ספק שיש לקחת אותם בחשבון בכל תכנון שיעשה.

עד כאן חלק מבעיות התכנון והערכת הרווח שמציג הפרוייקט. המסקנה שלי היא שמדובר בפרוייקט שרווחיו יהיו נמוכים בהרבה מהרשום על הניר (אם בכלל) ולכן יש לדחותו. כאשר אני מוסיף לטיעונים האלה את החשש לזוטר על קרקע חשובה תמורת הכנסה מוטלת בספק ואת בקשתם של בני הקיבוץ להמשיך ולטפל באזור בעצמם, אני מגיע למסקנה הברורה המביאה אותי לכתוב שורות אלו נגד אישור הפרוייקט.

ולסיום קוריוז קטן. בישיבת המועצה האשימה אותי חברה רבת פעלים בכך ש"אי אפשר לדחות כל דבר, להגיד לא, לא לשנות ולהעזי וצריך לקחת סיכונים במצבינו". שאלתי את עצמי אם החלפתי תפקיד, מאחד שתמיד האשימו אותי- בדחיפה מוגזמת לשינויים ורעיונות חדשים, הפכתי לכזה שמתנגד ובולם אותם. לי התשובה ברורה. אין ספק שעלינו להמשיך ולחפש כל רעיון שיוכל לשפר את מצבינו הכלכלי. לצערי "פרוייקט השנטיפי" רחוק מלהיות שכזה, רבים בו הסיכונים על היתרונות ולכן יש להתנגד לו.

דליון



בית בלונד

לחברים שלום

בימים אלה אנו בודקים אפשרות להכניס מזגנים עיליים לחדרים במקום מזגני החלון הישנים, דבר המצריך מאתנו להעלות את מחיר הלינה לאדם ללילה. המחיר יעמוד על 15 ש"ח לאדם. החיוב יחל מיד בתום ההתקנה של המזגנים. מקווים שתקבלו זאת בהבנה.

תודה

צוות בית בלונד- דודיק, שבי, ציונה ויוסי מלינה.

To The Chaverim

To The Place That I Will Return To Always

I have not lived here for so many years.
Each time I've returned, you look so different from the last.
You're not selling hot dogs from Jim's park any more.

Your children aren't raising animals, and it's so quiet in the dining room before the school bus leaves in the morning.

But the avocados still taste the same and the frogs still live in the pool during winter.

And I miss you regardless, every year I am away.

Until the next time
Eytan Messiah

להברים. למקום אליו תמיד אחזור.
לא חייתי כאן כבר הרבה שנים.
בכל פעם שאני חוזר, אתם נראים אחרת.
לא מוכרים יותר נקניקיות בלחמנייה בפארק של ג'ים.
הילדים שלכם לא מגדלים יותר חיות במשק הילדים
וכל כך שקט הוא חדר-האוכל לפני שאוטובוס הילדים עוזב את הרחבה בבוקר.
אבל האבוקדו עדיין כל כך טעים
והצפרדעים עדיין שוכנות בבריכה בתקופת החורף.
ואתם חסרים לי כל שנה שאני רחוק מכם.

עד הפעם הבאה. **איתן משיח**.

(זה היה ממש כמו לתרגם שירה, פשוט נפלא. (שושנה)

נתרם באהבה ע"י: שלומית עדר ליפשיץ.

בגמנסיה תלוי שלט, ועליו כתוב:

משרד החינוך מזהיר

אם אתה מעתיק מחברה שלך,
אתה מעתיק גם מחבר של חברה שלך,
ומחברה של חבר של חברה שלך,
ומחבר של חברה של חבר של חברה שלה.
אחד מהם יכול להיות אהבל!

למה קוראים האנגלית לזה TEA ?

והרי לכם הסיפור שאותו סיפר לי ידידי ששמע מידידו ש...
 ואני ישר מספרת לכם, ששיתים באהבה את התה האנגלי. שתדעו למה?
 המשקה ששמו המקורי הוא CHAI כמעט בכל השפות, הגיע לאנגליה מספרד (וסקו דה
 גמא הפורטוגזי הביא את הסחורה אל הבריטים). לאחר שפרקו את השקים מהאניה, את
 המקום בו הונחו השקים, סימנו הסבלים באות T. את השקים סימנו באות T.
 האנגלים שטיפלו ב-T העמיסו ופרקו ודיברו עליו ושיווקו אותו ברחבי בריטניה הגדולה,
 לאנגלים שאהבו לשתות אותו.
 שימרו משום מה את ה-T.
 וזהו - כך השתרשה לה המילה T והמשקה שאהבו ואוהבים האנגלים נקרא עד היום
 TEA.

שושנה ש.